

og derved vil der paa det angivne Kvantum Suffer indvindes godt og vel 100,000 Kroner, saaledes at altsaa Vædringsforslaget gav Balance i Statskassen. Vil man maaste mod denne Opførelse af den finansielle Betydning af Vædringsforslaget indvende: Ja, men de fremmede Suffer, der vedblive at gaa ind med en Vædringsgrad af mellem 16 og 18, komme saa til at betale den raffinerede Told, altsaa en Told af 5 Ore pr. Pund, maa jeg dertil sige, at den Trøst er for Finansministeren overmaade ringe, naar han er overbevist om, at de meget hurtig ville forsvinde af Markedet. De kunne ikke betale denne Told og kunne ikke taale Konkurrencen med de danske Sufferfabrikker. De forsvinde altsaa, og om Finansministeren end en kort Tid sit en ringe Del af disse Suffer betalt med et Par Ore mere pr. Pund, kan det ikke i og for sig i dette Forhold for ham være nogen Trøst. Jeg vil altsaa anbefale, at man for saa vidt man vil opfylde dette Ønske fra de danske Sufferfabrikker — og jeg kan ikke se rettere, end at det kan opfyldes uden at besvære Konsumenterne — tillige vil vedtage en Nedsættelse af Standardmærkerne i Sufferfabrikloven, hvorved der kan opnaas om ikke fuld, saa dog en væsentlig Erstatning for det ellers uundgaaelige Tab.

Det næste Vædringsforslag gaar ud paa at give en Bemyndigelse til, at der ved kongelig Anordning kan paalægges en Tilfølgstold, svarende til Eksportpræmien paa Suffer, der er produceret i Lande, hvor der betales en Udførselspræmie. Jeg skal tillade mig at gøre opmærksom paa, at en saadan Bemyndigelse i Øjeblikket ikke kan benyttes af den danske Regering. Saalænge vi staa med de mest begunstigede Handelsstraktater, ville vi ikke kunne benytte en saadan Bemyndigelse, men paa den anden Side kan jeg ikke andet end erkende, at en saadan Bemyndigelse kan være af Værdi og muligvis betydelig Værdi, naar det Øjeblik kommer — og det ligger næppe fjernt — hvor vi komme til at træde i nye Forhandlinger med flere udenlandske Magter om forandrede Handelsstraktater. Selvfølgelig ville disse blive fremkaldte dels derved, at de vedtagne Bestemmelser ikke ere forenelige med vore gamle Traktater, og dels derved, at de ligefrem opstige og vore nuværende Traktater, hvilket allerede er sket i nogle Tilfælde. I saadanne Tilfælde, naar der skal forhandles om ny Handelsstraktater, er det aabenbart et Kort mere at have paa Haanden, at man lige overfor Stater, der betale Eksportpræmie for deres Suffer, har det at bringe med i Regning, naar man

opgør Balancen for Handelsstraktaten, og at man, naar man spørger om, hvad man kan hde for at opnaa det, har det Kort mere paa Haanden. Jeg vil derfor sige, at dette Forslag anser jeg det vel i Øjeblikket for umuligt at benytte, og jeg haaber, at det aldrig skal komme til at virke, men jeg kan ikke se rettere, end at det kan blive et Kort, der har noget at bethyde, naar vi skulle forhandle om ny Handelsstraktater med Lande, som betale Udførselspræmie for deres Suffer. At man derved skulde fremkalde nogen Forbryelse af Suffer her i Landet, tror jeg ikke.

Vædringsforslaget Nr. 51 vil jeg ikke anbefale, da der ikke til Støtte for det er fremkommet noget, som ikke var mig bekendt, den Gang jeg affattede Lovforslaget. Det er ganske vist, at det vil kunne siges her, ligesom om flere andre Punkter, der findes i Lovforslaget, og ogsaa af dem, der havde været Genstand for Forhandling og Afstemning her, at Bestemmelsen afhænger tillige af andre Bestemmelser, man træffer med Hensyn til Told. Blandt andet, som det ærede 3dje Medlem for 1ste Kredts (Harald Hansen) bemærkede i Gaar eller i Forgaaers — jeg husker ikke Dagen — maa Kultoldens Bestaaen eller Ikke-Bestaaen nødvendigvis saa Betydning overfor Spørgsmaalet om Cementtold eller Ikke-Cementtold eller rettere for Størrelsen af Cementtolden. Det samme kan naturligvis gøres gældende paa mange andre Omraader, men jeg siger kun, at saaledes som det ligger for nu, kan jeg ikke anbefale Vedtagelsen af dette Vædringsforslag.

Hermed tror jeg, at jeg har naaet Enden paa dette Afsnit, men jeg maa dog tillade mig at gøre en Bemærkning i Anledning af, hvad der i Gaar blev fremdraget af en æret Taler, nemlig den almindelige Bemærkning, der blev gjort om Manufaktur-tolden, og da Manufaktur-tolden jo ligger i dette Afsnit, maa jeg antage, at det ogsaa er tilstedeligt for mig at komme lidt ind derpaa, skønt der ikke ligefrem er stillet Vædringsforslag derom. Det ærede Medlem beklagede sig over, at man langtfra havde foreslaaet Nedsættelser i Manufaktur-tolden paa Varer, der vare Genstand for almindeligt Forbrug, stort Forbrug, men at man i Stedet derfor havde forhøjet Tolden paa disse Varer, i alt Fuld paa en Del af disse Varer, og han vilde have fundet det tilstrækkeligt bevisst derved, at efter den Opførelse, der havde ledsaget Lovforslaget, ville de nye Toldsatser give et Overskud over det nuværende af over 146,000 Kr. Det er en Bildfarelse af det ærede Medlem, at dette